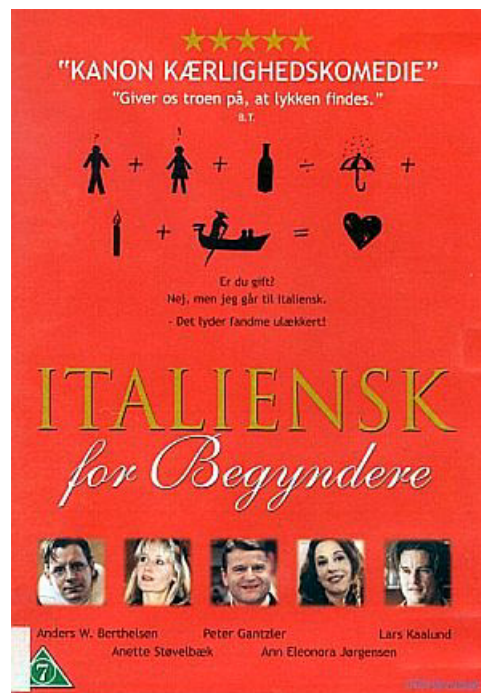

Italiensk for begyndere

Ægte, varm humor og indsigt
Af Jes Nysten

Endnu en dogme-film, og denne gang en hjertevarm og meget morsom beskrivelse af en gruppe forpinte og ensomme mennesker, der ikke kan få hold på deres liv, og som derfor tumler rundt mellem hinanden som rene livs-dilettanter. Filmens kup er, at den kombinerer en skarp og intelligent påpegning af, hvordan ensomheden ligger lige under vor tids pæne overflade, med en afvæbnende humoristisk skildring af disse eksistenser.

Hvor er det dog herligt, når man – som i denne film - kan få lov til at more sig for alvor. Den ægte humor er jo dybt alvorlig, og den viser sig i den varme og sympati, der ligger som en understrøm i filmen. Her peges der ikke fingre eller fnises ad disse åh så almindelige mennesker, men vi griner sammen med dem. Gennem hele filmen bevarer de deres værdighed og stolthed som mennesker: De tages alvorligt! Netop heri kan man lodde den ægte humor: ingen udhængning og latterliggørelse. Men varme og dybde - og filmen lodder dybt i sin beskrivelse af den lammende og livsødelæggende ensomhed. Filmene lægger ikke fingrene imellem i sin beskrivelse af den forråelse og ydmygelse, der rammer mennesker i den situation, og flere af sidefigurerne må da også betale prisen i form af sindssyge og stærkt misbrug.

Alligevel er der så meget livsoverskud i filmens hovedpersoner, at de trodser ensomheden og tomheden: De finder sammen på et begynderkursus i italiensk! I takt med at de langsomt får mere og mere hold på dette smukke, men svære sprog, får de også mere og mere hold på deres liv! Derfor bliver dette begynderkursus i italiensk i virkeligheden en slags begynder-kursus i livet. De finder i fællesskab nogle ressourcer frem, der gør, at de forhåbentlig bliver i stand til at dæmme op for ensomheden og elendigheden. Smukkest bliver det beskrevet i Peter Gantlers impotente og

lidt dumme, men hjertensgode fyr, der forelsker sig i en lille italiensk skønhed – uden at kunne kommunikere med hende. Men filmen insisterer alligevel på, at kærligheden 'brænder gennem' alle barrierer, også generthedens. For 'hjertets sprog' er heldigvis universel uanset modersmål.

Holdet kommer af sted på den klassiske dannelsesrejse til Venedig, og der forlader vi dem i filmen. Men der er ingen tvivl om, at når de vender tilbage til den trøstesløse danske hverdag, så er det med et 'sprog', der sætter flere farver på deres liv, og næste sæson kaster de sig helt sikkert ud i 'italiensk for lidt-øvede', 'livet for lidt-øvede', så med tiden skal de såmænd nok få styr på det hele!

Man kan godt fornemme, at instruktøren Lone Scherfig har arvet en del fra sin grandonkel: Hans Scherfig. Først og fremmest det skarpe blik for det, der ødelægger livet mennesker imellem, men også en god portion idealisme: Disse menneskers vilkår kan ændres! Til gengæld fornemmer man, at hendes satire og humor er varmere end Hans Scherfigs. Hun har mere hjerte for sine figurer, end han vist havde. Der ligger også en overraskende positiv holdning til kirken i filmen - noget, vi heller ikke finder hos den 'gamle' Scherfig.

Det er sjældent, kirke og præster integreres i tidens store eller små fortællinger som en selvfølgelig del. Normalt bliver det kirkelige nærmest en karikatur – en vittighed. Men her danner kirken en – ganske vist morsom og skæv – ramme om disse menneskers liv (med bl.a. Alex Nyborg Madsen som kirkesanger!). Den unge vikarpræst fremstår som en naturlig og vigtig person i fællesskabet - ikke noget påtaget eller anstrengt i den rolle, der spilles fint afdæmpet af Anders W. Berthelsen. Det er herligt at kunne 'grine ad kirken' uden en dårlig smag i munden.

Denne film må blive en publikumssucces. Det er oplivende at se almindelige mennesker så kærligt blive 'klædt af'. I sidste ende er det os selv, vi griner ad, for vi trænger alle til engang imellem at komme på et 'sprog'-kursus og få opfrisket det sprog, der danner fællesskaber i stedet for det daglige sprog, der i al for høj grad sætter grænser, trækker linjer og skaber ensomhed.

Danmark 2000 - Instr. og manus: Lone Scherfig - Medv.: Anders W. Berthelsen (Andreas), Peter Gantzler (Jørgen Mortensen), Lars Kaalund (Hal-Finn), Ann Eleonora Jørgensen (Karen), Anette Støvelbæk (Olympia), Bent Mejding (pastor Wredmann), Sara Indrio Jensen (Giulia), Elsebeth Steentoft (kirketjener), Rikke Wölck (sygeplejerske), Karen-Lise Mynster (Kirsten), Jesper Christensen - 112 min. - Dansk biografpremiere: 8. december 2000 - Dansk udlejer: Sandrew Metronome - Dansk DVD udgivelse: 21. august 2001 - Tilladt for alle, frarådes børn under 7 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=627&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=920>

<http://zeilenkino.de/dogma-light-italienisch-fuer-anfaenger-von-lone-scherfig>